

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **F. K.**, bývajúceho v Č., proti žalovanému **Mgr. F. D.**, bývajúcemu v Ž., zastúpenému JUDr. L. Š., advokátom so sídlom v Č., o **určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 11 C 94/2008, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. februára 2010, sp. zn. 10 Co 364/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a** .

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca uznesením z 9. októbra 2009 č.k. 11 C 94/2008-107 námietkam protokolácie zápisnice z 23. septembra 2009 nevyhovel. Mal za to, že námietky podané zo strany právneho zástupcu žalovaného voči protokolácii zápisnice z pojednávania z 23. septembra 2009, ktoré predložil súdu 2. októbra 2009, sú v rozpore so spravodlivým procesným postupom, nakoľko možnosť vykonať zmenu priebehu obsahu vyjadrení účastníkov konania je možné uskutočniť priamo na pojednávaní. Uviedol, že na pojednávaní 23. septembra 2009 akceptoval námietky k protokolácii, ktoré zároveň uviedol do zápisnice. Skonštatoval, že nie je možné vyhovieť námietkam protokolácie právneho zástupcu žalovaného s poukazom na časový odstup od pojednávania, na ktorom zápisnica bola protokolovaná, ako aj s prihliadnutím k nemožnosti druhej strany byť účastným opravy zápisnice.

Krajský súd v Žiline uznesením z 25. februára 2010 sp. zn. 10 Co 364/2009 odmietol odvolanie žalovaného a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odmietnutie

odvolania odvodnil ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 3 druhá veta O.s.p. v zmysle ktorého predseda senátu alebo samosudca rozhoduje aj o návrhoch na doplnenie zápisnice a o námietkach proti jej zneniu. Konštatoval, že rozhodnutie predsedu senátu, ktorým žiadosti účastníka v tomto smere nevyhovie, je rozhodnutím, ktorým sa vedie konanie a odvolanie proti takémuto rozhodnutiu nie je prípustné [§ 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p.]. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že zo spisového materiálu nevyplýva, že by mu v odvolacom konaní trovy konania vznikli.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorý navrhol uznesenie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. keď mal za to, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Uznesenie odvolacieho súdu napadol z dôvodu, že ním bolo odmietnuté odvolanie žalovaného bez toho, aby sa odvolací súd zaoberal obsahom napadnutého rozhodnutia. Namietal, že uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým nebolo vyhovené námietkam protokolácie zápisnice, nie je rozhodnutím, ktorým sa upravuje vedenie konania, „ide len o procesný úkon, ktorým sa zaznamenáva pojednávanie, ktorý po prepise z diktafónu – zápisnica o pojednávaní slúži ako verejná listina v zmysle § 134 O.s.p. a ktorá tvorí dôležitú súčasť súdneho spisu“.

Žalobca sa dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej

forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených uznesení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo odmietnuté odvolanie žalovaného), je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p.

Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (aj uzneseniu), pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa

postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, spočívajúca v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom, by mohla byť daná aj v prípade rozhodnutia súdu o odmietnutí odvolania, ak by pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Odmietnutie odvolania v preskúmvanej veci odôvodnil odvolací súd jeho neprípustnosťou. Dovolací súd sa preto zaoberal správnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska otázky prípustnosti odvolania.

Odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania [§ 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p.].

Citované ustanovenie § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p. stanovuje zásadu, podľa ktorej proti uzneseniam týkajúcim sa vedenia konania odvolanie nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 167 O.s.p., ak zákon nestanovuje inak, rozhoduje súd uznesením. Uznesením sa okrem iného rozhoduje aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia konania.

Uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania, zostávajú bez vplyvu na rozhodnutie vo veci samej a nemôžu privodiť vážnejšiu ujmu na právach účastníkov. Týkajú sa spravidla takých otázok, ktoré v záujme hospodárneho vedenia konania vyžadujú rýchle riešenie bez toho, že by odopretie možnosti opravného prostriedku mohlo byť na ujmu práv účastníkov konania. Súd nie je týmito uzneseniami viazaný a môže ich zmeniť, prípadne vydať nové uznesenie, ktorým bude otázka vedenia konania upravená inak, pričom výslovné zrušenie predchádzajúceho uznesenia nie je potrebné. Uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania, sú napríklad uznesenie o odpustení poriadkovej pokuty (§ 53 ods. 3 O.s.p.), uznesenie o predĺžení lehoty (§ 55 O.s.p.), uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie alebo vylúčenie vecí na samostatné konanie (§ 112 O.s.p.), uznesenie o ustanovení znalca (§ 127 ods. 1 O.s.p.), uznesenie o odročení pojednávania a pod. Uznesenie o námietkach proti zneniu zápisnice v zmysle ustanovenia § 40 ods. 3 O.s.p. je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania, a preto odvolanie proti nemu nie je prípustné (202 ods. 3 písm. a/ O.s.p.). Právny

záver odvolacieho súdu o neprípustnosti odvolania bol preto správny. Rozhodnutím o odmietnutí odvolania, pre ktoré boli splnené zákonné podmienky, nebola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalovaný v dovolaní namieta, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde).

Žalovaný v dovolaní ďalej namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou odvolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol žalovaný úspešný a právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania, lebo

v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. júla 2010

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Adriána Borovská